PRIMII PAȘI AI NOILOR „SEPCI ROȘII" LA CLUJ...

Nu mai are nevoie de prezentare entuziasmul sportiv clujean. Alimentată de energiile tinerești ale miilor și miilor de studenți, generoasa pasiune pentru fotbal, pentru „U" Cluj, această veche formație a sportului nostru — aflată în preajma a 50 de ani de viață — se revarsă mereu din tribunele stadionului Municipal. De ani de zile ea rămîne însă doar o existență de 90 de minute, uneori, cu prelungiri — tot de ordinul minutelor — de veselie sau decepție. Atît. Și nu e păcat ?

Da, și-au zis o mină de vechi și activi suporteri ai lui „U". Și, săptămîna trecută, ei au trecut la fapte. Într-o primă ședință de lucru cu conducerea secției de fotbal, cu antrenorul **Constantin Teașcă**, s-au fixat jaloanele pornirii la acțiune pentru ca asociația simpatizanților alb-negrilor să ia ființă. Sperînd că le venim în ajutor, facem cunoscute aceste prime puncte ale planului lor de proiecte :

— obținerea unei clădiri încăpătoare și convenabile, în care vor exista : sediul asociației, săli de biliard, de șah, eventual și un bar ;

— trecerea, pe bază de fapte, de realități, la înscrierea de membri ai asociației. Avantaje pentru aceștia : abonamente — pentru rezervarea locurilor — cu prețuri reduse la toate întîlnirile lui „U" (amicale, internaționale, de campionat din cursul unui an) ; prioritate de înscriere la excursiile în țară și străinătate organizate de club — în colaborare cu asociația simpatizanților — la meciurile de fotbal ale echipei ; invitați din oficiu la reuniunile cu echipa, la festivitățile de sărbătorire a jucătorilor, la un anual și tradițional bal (îl propunem noi) al asociației ; locurile cele mai bune la spectacolele artistico-sportive pe care „U" le poate organiza la un înalt nivel dacă ne gîndim la admirabilul grup de vechi și nedezmințiți simpatizanți pe care îi numără (i-a numărat de altfel totdeauna) în toate instituțiile de artă și cultură clujene ; regizoratul este de pe acum asigurat de crainicul reporter **Victor Tudor Popa**, director de scenă al Naționalului clujean.

Așteptăm primele vești despre FAPTELE noii asociații care își propune numele de „SEPCILE ROȘII" spre a continua astfel vechea tradiție a studenților medicinișți din Cluj, primii susținători ai primelor apariții în teren ale lui „U". Și ne mai facem o plăcută datorie : aceea de a anunța o provocare la întrecere — cu un singur criteriu : INIȚIATIVE, REALIZĂRI — lansată tinerei asociații de o soră puțin mai în vîrstă : asociația simpatizanților PROGRESUL. Succes !

(El. I.).

...ȘI ILIE (NU) FACE SPORT !

Cînd la vîrsta de 16 ani și jumătate, la Sofia, Ilie Ion *îmbrăca, în debut, tricoul de portar al echipei naționale de juniori, n-a avut probabil nici timpul și nici dispoziția să presupună că peste aproape un an, existența sa ca fotbalist, va plana penibil, undeva între decepție și incertitudine.*

Titular din 1966 la o echipă de campionat raional (Textila Sebeș), Ilie s-a impus repede prin calități deosebite, parcurgînd rapid și sigur etapele succesive ale trialurilor, oprindu-se pe treapta de sus, în lotul republican. În aceste condiții, intenția echipei Jiul Petroșeni de a-l include în echipă și propriul dezideratde a se realiza la nivelul superior al Diviziei A, reprezintă o coincidență de interese, a cărei realizare presupune avantaje ce nu mai necesită demonstrații. Cu atît mai mult, cu cît cazul de față mai suportă și extinderea în particular a gravelor impedimente ce-l barează, în Sebeș, ca om și jucător, pe Ilie Ion. Nevoit să muncească în trei schimburi la fabrica textilă din localitate, calitatea și longevitatea lui de jucător și elev la cursul fără frecvență, nu pot sta astfel decît sub semnul întrebării.

Prevalîndu-se de clauzele rigide ale sistemului de transferări, clubul sebeșean refuză dezlegarea tînărului său portar de fotbal, declinînd constant contra oferta (justificată la urma urmei) a unor eventuale încasări rezultate din disputarea unuia sau mai multor meciuri amicale între cele două echipe cointeresate. Argumentul lipsei de etică, al divorțului de un jucător descoperit și șlefuit în proprie pepinieră ni se pare vulnerabil și paradoxal.

La ora asta, Ilie Ion nu joacă nicăieri. Așteaptă. Speră și el ca tratativele dintre consiliul de fotbal județean ce și-a plecat urechea la glasul rațiunii și actuala lui echipă, să se încheie favorabil. Pentru el și pentru FOTBAL.

ION CUPEN

CAZUL DONCIU

Mulți iubitori ai fotbalului se întreabă, pe bună dreptate, de ce nu mai joacă, oare, Donciu?

L-am întîlnit de curînd pe Donciu la Arad și ne-a spus că ar dori să mai joace fotbal, dar nu poate. De ce?

În 1964 a îmbrăcat pentru prima oară tricoul textiliștilor arădeni. Cînd se afla în plină formă, în 1966, la meciul cu Cerno More Varna, din cadrul „Cupei Balcanice", la o ciocnire cu portarul advers, Donciu a suferit un grav accident, fracturîndu-și piciorul. A urmat o operație complicată și, timp de patru luni, gamba i-a fost imobilizată în gips. Și-a reluat cu rîvnă antrenamentele cu toate că avea dureri la articulația gleznei. A urmat o nouă operație pentru a i se scoate placa de metal care fixase capetele oaselor. Nu trecuseră decît trei săptămîni de la această intervenție cînd și-a început din nou pregătirile. Era aproape restabilit și spera să revină cît mai curînd la forma care l-a consacrat cînd, într-una din zile a aflat că antrenorul N. Dumitrescu s-a dispensat de serviciile sale ! El s-a dus la conducerea clubului cu rugămintea de a i se da dezlegare pentru a-și continua activitatea la o altă echipă. Răspunsul a venit prompt : „Primești dezlegarea, numai în schimbul locuinței pe care ți-am dat-o cînd ai venit la Arad". Era pus într-o situație delicată. Între timp, el se căsătorise și a avut și bucuria de a fi tată al unui băiețel. Iată-l deci, la 26 de ani, complet restabilit, dar în situația de a nu putea juca fotbal.

Ne surprinde modul în care procedează conducerea clubului U.T.A. Oare, chiar atît de ușor a fost uitat faptul că Donciu s-a accidentat într-un meci oficial, apărînd culorile clubului ?

Astăzi, ca să mai poată juca fotbal, trebuie să se mute cu familia la hotel !

Tovarăși din conducerea secției de fotbal de la U.T.A. ! N-ar fi bine să analizați mai profund situația precară în care se află în momentul de față acest tînăr sportiv și familia sa ?

Gheorghe NERTEA

Însemnări de reporter

ÎNCEPÎND CU ACEST NUMĂR, REVISTA NOASTRĂ INAUGUREAZĂ O RUBRICĂ, ÎN CARE REPORTERII ȘI REDACTORII NOȘTRI VOR CONSEMNA ȘI VOR COMENTA FAPTE CULESE DIN DEPLASĂRILE LOR PE TEREN. VEȚI GĂSI LA RUBRICA „INSEMNĂRI DE REPORTER", SCURTE COMENTARII, IMPRESII, INFORMAȚII DIVERSE, ATITUDINI, NOTE CRITICE.

CALENDARUL INTERNAȚIONAL AL LITORALULUI

În aceste zile litoralul își aranjează toaleta pentru noul sezon estival. Pregătirile se desfășoară într-un ritm febril pretutindeni. Noutăți ale stagiunii ne rezervă și fotbalul, acest sport-rege care va ține capul de afiș al tuturor manifestațiilor.

Locul de desfășurare : cochetul stadion Municipal „1 Mai" cu instalația sa de nocturnă

Interpreții : fotbaliștii clubului Farul și numeroase echipe străine care se vor confrunta amical la luminile reflectoarelor. La ora actuală calendarul internațional al litoralului este destul de bogat. El se află încă în stadiu de definitivare. Oricum însă, este interesant de aflat ce va rezerva litoralul pe timpul vacanței.

- 29 mai, **Farul — F.C. Bruges** (Belgia)
- 5 iunie, **Farul — F.C. Bruges** (formația belgiană va mai susține o partidă, la 1 iunie la București)
- Între 28 iunie și 14 iulie, **Farul** va primi vizita cunoscutei echipe cehoslovace **Dukla Praga**, pe care o va întîlni de două ori, probabil (prașhezii vor evolua într-un meci și la București)
- 28 iulie, **Farul — Fenerbahce Istanbul**

În afara acestor acțiuni definitivate constănțenii mai sînt în tratative și pentru angajarea unor jocuri amicale cu formații de primă categorie din **Anglia, R.F. a Germaniei, Liban și Kuweit**

Așadar, cartea de vizită a constănțenilor se va îmbogăți în acest an considerabil, nemailuînd în considerație partidele oficiale pe care ei le au de susținut în cadrul competiției „Cupa Balcanică".

Salutînd acțiunea în sine și considerînd-o de bun augur pentru fotbalul nostru, adăugăm la ea și o sugestie. **Ce-ar fi ca începînd cu anul viitor, ținînd seama de condițiile pe care le oferă stadionul constănțean, să se organizeze aici un turneu internațional inter-cluburi cu participarea unor echipe de valoare, turneu care să devină tradițional așa cum se organizează în alte sporturi ? Propunem chiar titulatura : „CUPA MAMAIA".**

S. T.

C.S.O. PITEȘTI CONTRA... F.C. ARGEȘ !

Nu e vorba de o ceartă familială, ci de un fapt mult mai prozaic dar greu de crezut : Clubul sportiv orășenesc piteștean în loc să sprijine consolidarea financiară a fratelui său mai mare, F.C. Argeș, a găsit de cuviință să-l „dijmuiască".

Planul, pe cît de simplu, pe atît de straniu pentru optica ce trebuie să călăuzească un organ sportiv, a avut drept pivot pe T.A.P.L. Pitești, prin intermediul căruia au fost distribuite în zilele premergătoare meciului F. C. Argeș—Universitatea Craiova, *circa 500 de bilete pentru un bal.*

Nu are voie însă clubul orășenesc — vă puteți întreba — să organizeze un bal (chiar dacă el nu urmărea să apropie sportivii de marele public sau să contribuie la atragerea unui sporit număr de susținători) și să-și facă vînzarea printr-o rețea des frecventată de piteșteni ?

Bineînțeles că da, dar nu să difuzeze pentru aceasta BILETE DE MANIFESTAȚII SPORTIVE care au fost folosite pentru intrare la... meciul F. C. Argeșul—„U" Craiova (!), mai ales prețul lor (5 lei) era cu mult mai mic decît cel solicitat pentru cuplajul de pe stadionul 1 Mai.

Organele de control aflate la teren au reușit în cele din urmă să descopere că aceste bilete nu au fost vîndute — pentru meci — prin filiera obișnuită a clubului F. C. Argeș, dar faptul era de mult consumat.

O sumară operație aritmetică arată că clubul argeșean a fost frustrat, datorită „inițiativei" concetățeanului său, de o sumă în jur de 6.000 lei.

Cum s-ar spune, dacă-i bal, bal să fie ! Dar, cei care apelează la asemenea practici, deloc „fraterne" și cu atît mai puțin legale, să plătească!

Paul SLAVESCU

NU UITAȚI SĂ-I FELICITAȚI

În aprilie, o serie de jucători din Divizia A își sărbătoresc ziua de naștere. Dacă n-ați făcut-o pînă acum, aveți timp să-l felicitați pe **Cornel Pavlovici** (A.S.A.), născut la 2 aprilie 1942. Pentru rest, vă oferim mai jos lista celor care așteaptă felicitările dv. :

5 aprilie : **I. Ionescu — Rapid (1938)**
6 aprilie : **I. Varga — Dinamo Buc. (1941), E. Stoicescu — Progresul (1946)**
7 aprilie : **M. Dridea — Petrolul (1937), I. Țircovnicu — F. C. Argeș (1936)**
8 aprilie : **Sp. Niculescu — Dinamo Buc. (1943)**
9 aprilie : **N. Oaidă — Progresul (1933)**
12 aprilie : **I. Prepurgel — F.C. Argeș (1947)**
13 aprilie : **Al. Naidin — Jiul (1946)**
19 aprilie : **L. Soo — Steaua (1942), M. Tîrlea — U.T.A. (1933), Fl. Martinovici — Universitatea Craiova (1940)**
21 aprilie : **Fl. Voinea — Steaua (1941), Ad. Popescu — „U" Craiova (1947)**
24 aprilie: **M. Mocanu — Petrolul (1942), S. Etem — Farul (1950)**
25 aprilie : **W. Pexa — „U" Cluj (1943), O. Popescu — Jiul (1938), Gh. Florea — Petrolul (1937)**
27 aprilie : **Tr. Popescu — U.T.A. (1943)**
28 aprilie : **P. Șchiopu — U.T.A. (1947)**
29 aprilie : **I. Popescu — Progresul (1940)**
30 aprilie : **M. Pantea — Steaua (1944), S. Crețu — „U" Cluj (1949).**

Fotbalul viitorului (II)

În viitor, tehnica individuală ireproșabilă va fi îngemănată cu gîndirea tactică a unui singur creier electronic, cu 11 segmenți ce se îmbină perfect în mecanismul creat de tot atîția interpreți incomparabili. Formația va fi un miriapod care își coordonează tentaculele pentru a prinde și a păstra mingea. Jucătorul va cumula toată experiența profesionistului și elanul amatorului, fără a vădi, însă, tracul debutantului. Prin ghicirea intențiilor cochipierului, prin anticiparea mișcărilor adversarului, fotbaliștii de pe teren vor afirma un excelent spirit de echipă, grefat pe o remarcabilă condiție fizică, destinată a-i face pe toți să atace, apărîndu-se — și să se apere, atacînd. Vom avea cupluri care se apropie și se desfac ca în „Lacul lebedelor", soliști care se integrează masei și figuranți care se afirmă, prin marea lor virtuozitate, drept adevărați soliști.

Transformînd, ca și dansul, cele mai neascultătoare și inabile membre — picioarele — într-un mijloc de manifestare artistică — fotbalul va atinge, în curînd, culmi de seducătoare măiestrie pe toate meridianele, și nu numai la cîteva mari echipe de pe glob. Utilizînd un amplu registru, jucătorul de mîine nu va fi nicidecum robotul profetizat de excesele mașinismului, ci **adevăratul creator**, gata să răspundă, prin mii de procedee surprinzătoare, oricărei situații intervenite pe teren. Iar combativitatea, așezată pe suportul lealității, va făuri o nouă etică — nu numai sportivă, ci comună tuturor celorlalte norme de conviețuire omenească. Spiritul colectiv, generator de energii sporite și de resurse nebănuite, va face ca întreaga echipă să inițieze un atac în arc voltaic și să se strîngă ca un arici în apărarea impusă de adversar. Voința jucătorilor, axată pe o impresionantă putere de luptă, va înălța un adevărat altar crezului de fair-play în care talentul și dăruirea de sine conferă drepturi de egală afirmare fiecăruia dintre adversari.

Și în acest context, în care Arta își dă mîna cu Știința și Tehnica se aliniază la start cu cunoașterea amănunțită a tuturor virtualităților psihice și fizice, fiecare jucător va evolua pe teren ca mistuit de o flacără interioară, risipindu-și tot harul cu care a fost investit și lăsînd și pe adversar să-și pună în valoare marile lui însușiri, atingînd, deci, și unul și altul limita cea mai de sus a sportivității.

Fotbalul de mîine va fi slujit de 11 mari pontifi, care vor considera acest sport ca un adevărat sacerdoțiu. Echipa nu va juca, **ea va oficia pe teren**, cu respectul cuvenit marelui zeu, care este publicul spectator. În vastele arene acoperite cu cristal și luminate feeric, 22 de efebi cu trupuri dăltuite de Fhidias, dinamizate de Rodin și esențializate de Brîncuși, vor reedita, fără suliți și spade, fără cvadrige de alergări, vechile întreceri ale elinilor. Jucătorii vor gravita în jurul unei mingi de plastic, tot atît de albă și de fascinantă ca și blînda sursă de neon a satelitului lunar... La inițierea unui atac, 10 maeștri-balerini se vor desface într-o fulgurantă coadă de păun, urmărind pe cel ce conduce mingea. Prin acțiuni discontinue și ruperi de cadență, prin schimbări bruște de direcție, ei vor imprima paselor arabescuri curioase și contradictorii, spre a-și depăși oponenții. Aceștia, la rîndu-le, se vor înălța cu piruete de mare imponderabilitate în aer, se vor grupa toții 11 în apărare, se vor dubla în diagonală, vor sări cu eleganță la cap și vor alerga cu aripi la picioare, întocmai mesagerului lui Jupiter... Și mingea va aluneca la firul ierbii sau va zbura la semi-înălțime, de la o poartă la alta.

Dar fotbalul de mîine nu va fi, totuși, numai „artă de dragul artei" — ci, dacă vreți, mai mult „artă cu tendință" — urmărind să realizeze vechiul ideal latin al îmbinării utilului cu plăcutul. Exploatările individuale se vor înșuruba în jocul de ansamblu al echipei, dîndu-i culoare și farmec, pigmentînd acțiunile colective cu dovezile de mare suplețe individuală ale jucătorului de superclasă. Variația pasei, driblingul în slalom, tăria șutului vor marca din ce în ce mai mult „jocul prin explozie" ce va puncta, cu focurile sale bengale, evoluția echipelor.

Ritmul nu va fi nici cel al vechiului „vals lent", nici cel al „șeicului" actual, ci tot atît de trepidant, de frenetic, ca și dansurile rituale, învîrtejite de trupurile de abanos ale Africii Negre. (Nu vom fi deloc uimiți dacă acest continent își va arunca, în curînd, întreaga sa forță în balanța fotbalului mondial).

Și acum, se pune întrebarea : tot acest splendid spectacol de înalt nivel artistic, dar și de mare eficiență, al fotbalului de mîine, ar mai avea nevoie, oare, de vreo organizare ? Oricît impresie de improvizație ar putea da, fotbalul viitorului va ține, totuși, seama de coordonarea acțiunilor, ca în îmbucarea roților dințate ale unui „perpetuum mobile", care ar imita eterna evoluție a constelațiilor, mișcarea sistemului planetar în jurul Soarelui, a Lunii în jurul Terrei...

Jucătorii nu vor acorda prioritate vreunuia din factorii antrenamentului, ci vor însuma, într-o sinteză perfectă, pregătirea fizică și tehnica individuală, gîndirea tactică și potențialul moral-volitiv, devorînd cu nesaț și cunoștințele teoretice. În acest fel, fotbalul viitorului va reedita, după 20 veacuri, imaginea apollinică a filozofilor antici, care nu se dădeau în lături de o coborî în arene, spre a oferi întregii lumi un exemplu strălucit a ceea ce înseamnă echilibrul dintre puterile trupului și subtilitățile spiritului.

...O asemenea imagine o dorim familiară, mîine, și pe perimetrul noii Românii socialiste, care, și prin această coordonată a fotbalului trebuie să se integreze în circuitul sportiv al globului, ca îndrăzneață deschizătoare de drumuri și demnă realizatoare de frumos.

VIRGIL ECONOMU

Sfîrșit